

โครงการสำรวจข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา

ผศ.พ.ต.ท.ดร.พงศ์ภูธร วจนวิรุฬห์ และคณะ*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องโครงการสำรวจข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ทำการศึกษาวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของประเทศ และจัดทำข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำที่เป็นมาตรฐานและน่าเชื่อถือได้ เพื่อเป็นข้อมูลกลางสำหรับการอ้างอิง กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มตัวอย่างหรือผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาเสพติด คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จากกรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ ผลการวิจัย พบว่า

1. สถานการณ์การกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง คดีอาญาเสพติด พบว่า กรมราชทัณฑ์ ร้อยละ 39.2 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ พบว่า กรมคุมประพฤติ กระทำผิดซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 86.0 รองลงมา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ร้อยละ 21.7 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย พบว่า กรมคุมประพฤติกระทำผิดมากที่สุด ร้อยละ 67.7 รองลงมา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ร้อยละ 4.5

2. อัตราการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจาก กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า หลังจากพ้นโทษไปแล้ว 1 ปี จะกลับมากระทำผิดซ้ำในคดีอาญาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 61.70 กรมราชทัณฑ์ พบว่า หลังจากพ้นโทษไปแล้ว 6 เดือนจะกลับมากระทำผิดซ้ำในคดีอาญาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 92.31

3. กรมคุมประพฤติ ไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อยู่ในระบบควบคุมหลัก (Control Institution) จึงทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลไปตรวจสอบที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ และไม่สามารถจัดทำอัตราการกระทำผิดซ้ำได้ มีเพียงข้อมูลดังนี้ กลุ่มตัวอย่างกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุดใน พ.ศ. 2555 ร้อยละ 20.86 รองลงมา คือ พ.ศ. 2548 กระทำผิดซ้ำร้อยละ 18.20 และ พ.ศ.2554 กระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 17.83 ส่วน พ.ศ.ที่กระทำผิดซ้ำน้อยที่สุด คือ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 10.73

คณะผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำไว้ ว่าควรจัดสัมมนา เพื่อจัดตั้งหน่วยงานเจ้าภาพรับผิดชอบ ตั้งแต่การกำหนดค่านิยาม การออกแบบการจัดเก็บข้อมูล ต่างๆ ที่สำคัญ และเรื่องแนวทางการประสานงานระหว่างหน่วยงาน เพื่อสร้างกรอบมาตรฐานให้

* บทความนี้จัดทำโดย 1. ผศ.พ.ต.ท.ดร.พงศ์ภูธร วจนวิรุฬห์ 2. ผศ.พ.ต.ท. สุรัตน์ สาเรือง 3. ผศ.พ.ต.ท.อิทธิพล สุขยิ่ง คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

เป็นไปในแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของชาวต่างชาติ เพื่อปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการการป้องกัน ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ โดยผู้บริหารควรให้ความสำคัญการประเมินผล การทบทวนโปรแกรมการปรับปรุงพฤติกรรม โดยอาศัยฐานข้อมูลผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา แล้วนำมาปรับแผนยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับปรากฏการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมการปรับปรุงพฤติกรรม หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Abstract

This research is Survey Project of Recidivism Data about Crime Persons After Institution Control. The objectives of this research is first, to analyze situation of recidivism in Thailand and set up Recidivism data into standard and reliable. So that these data become referable data center. Population target of this research is all crime persons after institution control in 3 main accusation areas about drug and narcotics, any bodily injury, and of property damage, by data coming from 4 major units of criminal justice process, Department of Probation, Department of Juvenile Observation and Protection, Department of Corrections.

Research results show Recidivism Data that below:

1. Data from Department of Juvenile Observation and Protection, both in 2007 Any bodily injury, and of property damage was high by 50.03% and in 2008 by 43.79%, but in 2009, it was high in drug and narcotics 38.69%, orderly. Another from Department of Corrections from 2007 to 2009 is highly the same as drug and narcotics by 65.50%, 58.10% and 49.20% orderly.

2. During three years recidivism data from Department of Juvenile Observation and Protection after 1 year long, crime persons will trend to do in drug and narcotics, highly with 49.5%, while, crime persons from Department of Corrections, during three years, will redo in 6 month long by drug and narcotics, highly 44.9%.

3. Researchers do not have Department of Probation data to relate through Control Institution, absolutely to recheck with Criminal Record Division, the Royal Thai Police. For existing data, it shows that in B.E.2555 crime persons after institution control is highly, about 20.86% trend to do crime again, in B.E.2548 about 18.20% doing crime again, in B.E.2554 about 17.83% doing crime again, and B.E.2551 about 10.73% doing crime again.

Researcher recommendations, there are following:

- Justice units in MOJ should solve problem of incomplete collecting and saving. Researcher shows that both Police and MOJ data should design pattern of structure data by seminar. It concern such as operation definition, design of collection, and collaboration among them to make one standard using statistic analysis or synthesis through behavior of crime persons in the future.

- There are little foreigner records, so every unit should think of the problems of criminal foreigner and study means of deport tenderly. It should consider about how effectiveness of those means in term of foreigner recidivism. They might make crime wherever they can escape in to Thailand. That concerns how to improve and specify the better means both proactive and defensive so as to preparation ASEAN community in recently
- The administrative should focus on evaluation and revision of rehabilitation program by recidivism usage. They can improve strategic plans to phenomena and situation suitably. They should have kept balance between of benefits and impacts to use data in term of research and development how to evaluate and apply to act easily in other concerning units.

บทนำ

ปัจจุบันหน่วยงานที่สำคัญในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย 4 หน่วยงาน คือ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลผู้กระทำผิด ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลแบบแยกส่วน ขาดมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูล ขาดความน่าเชื่อถือเรื่องความถูกต้อง และขาดความเชื่อมโยงของข้อมูลผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ไปกระทำผิดซ้ำ ทำให้ไม่สามารถทราบถึงจำนวนหรือทราบถึงสัดส่วนผู้กระทำผิดซ้ำที่แท้จริงเพื่อใช้เป็นข้อมูลกลางในการอ้างอิงได้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นข้อมูลและตัวชี้วัดที่สำคัญ ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีระบบสารสนเทศเพื่อใช้เป็นระบบฐานข้อมูลกลาง หรือเพื่อกำหนดมาตรฐานของฐานข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยง ตรวจสอบ ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำระหว่างหน่วยงาน ทำให้ยากแก่การกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาในระดับประเทศได้อย่างชัดเจน

กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ประเมินระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้กระทำผิด และพบว่าระบบฐานข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร (Criminal Database System) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีความครบถ้วนมากที่สุด แม้จะมีปัญหาอยู่บ้างในเรื่องของการเก็บข้อมูลไม่ครบถ้วน เนื่องจากมีการบันทึกข้อมูลยืนยันตัวบุคคล โดยเทียบกับลายพิมพ์นิ้วมือซึ่งสามารถใช้ในการสืบค้นประวัติการกระทำผิดของผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลได้ สำนักงานกิจการยุติธรรม จัดทำโครงการสำรวจข้อมูลกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา และมอบหมายให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ทำการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ผลการติดตามประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหา ย้อนหลังในกลุ่มฐานความผิดหลัก อันได้แก่ ผู้ต้องหาคดีหลักอันได้แก่ผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และผู้ต้องหาคดียาเสพติด ให้ทราบถึงอัตราการ

กระทำผิดซ้ำและข้อมูลการกระทำผิดเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด และใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงที่น่าเชื่อถือต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของประเทศ และจัดทำข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำที่เป็นมาตรฐานและน่าเชื่อถือได้เพื่อเป็นข้อมูลกลางสำหรับการอ้างอิง และเผยแพร่ข้อมูลให้กับหน่วยงานต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินการของหน่วยงาน และเผยแพร่ให้กับบุคคลทั่วไปนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ ในช่วงเวลา 2550 – 2554 และนำข้อมูลดังกล่าวไปตรวจสอบซ้ำที่จากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Database System-CDS) กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ตรงกับ 3 หน่วยงาน และคณะผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างในประเทศไทย และจัดทำข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำที่เป็นมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือเพื่อเป็นข้อมูลกลางสำหรับการอ้างอิงและการเผยแพร่ข้อมูลให้กับหน่วยงานต่างๆ

กลุ่มประชากรเป้าหมายในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้พ้นโทษหรือกลุ่มผู้กระทำความผิดในคดี 3 ประเภท ได้แก่ ผู้ต้องหาคดียาเสพติด ผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และ ผู้ต้องหาคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ที่กระทำความผิดในระหว่าง พ.ศ.2551 - 2554 โดยเป็นกลุ่มเป้าหมายจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย คือ จะนำไปรายงานแนวโน้มและสถานการณ์การกระทำผิดซ้ำที่ได้จากผลการสำรวจเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและเชิงวิชาการ จัดทำข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำที่มีมาตรฐานน่าเชื่อถือ เพื่อใช้อ้างอิงในการประเมินสัมฤทธิ์ผลมาตรการพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมผู้กระทำผิด และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินนโยบายด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้บริหารงานยุติธรรมและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทราบถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับการกระทำผิดของอาชญากร สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบายยุติธรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มผู้พ้นโทษจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ ในช่วงเวลา 2550 – 2554 และนำข้อมูลดังกล่าวไปตรวจสอบซ้ำที่จากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Database System : CDS) กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อ

พบข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำที่ตรงกับ 3 หน่วยงาน คณะผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ สถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างในประเทศไทย และจัดทำข้อมูลอัตราการกระทำผิดซ้ำที่เป็นมาตรฐานและมีความน่าเชื่อถือเพื่อเป็นข้อมูลกลางสำหรับอ้างอิงและการเผยแพร่ข้อมูลให้กับหน่วยงานต่างๆ โดยเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เพื่อ

- 1) จัดทำอัตราการกระทำผิดซ้ำของฐานความผิดหลัก 3 ประเภท ได้แก่ ความผิดคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย คดีความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดียาเสพติด
- 2) จัดทำวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำผิด และรายงานข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำผิด
- 3) จัดทำข้อมูลข้อค้นพบสำคัญเผยแพร่ทั้งในรูปแบบเอกสารและในเว็บไซต์กระบวนการยุติธรรมเพื่อการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ

ในการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้จัดประชุมกลุ่มย่อยกับผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานเป้าหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหารือแนวทางการจัดเก็บข้อมูล โครงการสำรวจข้อมูลการกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหา คดีอาญา เพื่อร่วมกันพิจารณาประเด็นข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล แหล่งข้อมูล และข้อจำกัดของข้อมูล ผลการประชุมสรุปได้เครื่องมือในการวิจัย คือ ฐานข้อมูลในการตรวจสอบประวัติกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

- (1) ชื่อ – สกุล
- (2) เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน
- (3) วันที่ถูกจับกุม
- (4) ฐานความผิดหลักหรือความผิดครั้งแรก
- (5) วันที่รับตัว
- (6) วันที่พ้นโทษ
- (7) วันที่ปล่อยตัว
- (8) วันที่พิจารณาลงโทษ
- (9) ฐานความผิดที่ได้มีการกระทำผิดซ้ำ
- (10) ระยะเวลาในการกระทำผิดซ้ำ

คณะผู้วิจัยทำการตรวจสอบซ้ำข้อมูลจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Database System : CDS) กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานกลุ่มเป้าหมายส่งไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ทำการตรวจสอบซ้ำจากฐานข้อมูลที่ได้ระบุไว้ โดยเฉพาะเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ฐานความผิดหลักหรือความผิดครั้งแรก และระยะเวลาในการกระทำผิดซ้ำ

สรุปผลการวิจัย

1.สถานการณ์การกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง จากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ

1.1 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

พ.ศ. 2550 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,951 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำ ความผิดใน 3 คดีหลัก ร้อยละ 93.80 และคดีอื่นๆ ร้อยละ 6.20 โดยกระทำความผิดในคดียาเสพติด ร้อยละ 26.19 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 50.03 และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 17.58

พ.ศ. 2551 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3,067 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่ กระทำความผิดใน 3 คดีหลัก ร้อยละ 93.35 และคดีอื่นๆ ร้อยละ 6.65 โดยกระทำความผิดใน คดี ยาเสพติด ร้อยละ 32.21 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ เป็นร้อยละ 43.79 และคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย ร้อยละ 17.35

พ.ศ. 2552 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 822 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำ ความผิดใน 3 คดีหลัก ร้อยละ 95.01 และคดีอื่นๆ ร้อยละ 4.99 โดยกระทำความผิดในคดียาเสพติด ร้อยละ 38.69 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 36.86 และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 19.46

ตารางที่ 1 การกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

คดีที่กระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง	พ.ศ. 2550 (N=1,951)		พ.ศ. 2551 (N=3,067)		พ.ศ. 2552 (N=822)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	511	26.19	988	32.21	318	38.69
2. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	976	50.03	1,343	43.79	303	36.86
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	343	17.58	532	17.35	160	19.46
4. คดีอื่นๆ	121	6.20	204	6.65	41	4.99
รวม	1,951	100.00	3,067	100.00	822	100.00

1.2 กรมราชทัณฑ์

พ.ศ. 2550 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8,932 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดในคดียาเสพติด ร้อยละ 65.50 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 12.80 และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 11.80 รวมมีกลุ่มตัวอย่าง ที่กระทำความผิด 3 คดีหลัก ร้อยละ 90.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และกระทำผิดในคดีอื่นๆ ร้อยละ 10.00

พ.ศ. 2551 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8,417 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดในคดียาเสพติด ร้อยละ 58.10 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 16.50 และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 13.70 รวมมีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิด 3 คดีหลัก ร้อยละ 88.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และกระทำผิดในคดีอื่นๆ ร้อยละ 11.70

พ.ศ. 2552 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 11,873 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดในคดียาเสพติด ร้อยละ 49.20, คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 19.90, และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 14.90 รวมมีกลุ่มตัวอย่างที่กระทำความผิด 3 คดีหลัก ร้อยละ 84.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และกระทำผิดในคดีอื่นๆ ร้อยละ 16.00

ตารางที่ 2 รายงานการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างจากกรมราชทัณฑ์

คดีที่กระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง จากกรมราชทัณฑ์	พ.ศ.ที่กระทำผิด					
	พ.ศ. 2550 (N=8,932)		พ.ศ. 2551 (N=8,417)		พ.ศ. 2552 (N=11,873)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	5,848	65.50	4,889	58.10	5,843	49.20
2. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	1,143	12.80	1,393	16.50	2,365	19.90
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	1,052	11.80	1,150	13.70	1,769	14.90
4. คดีอื่นๆ	889	10.00	985	11.70	1,896	16.00
รวม	8,932	100.0	8,417	100.0	11,873	100.0

2. การตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.1 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยอ้างอิงจากข้อมูลผู้กระทำผิดที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่ามีผู้กระทำผิดที่มีข้อมูลวันพื้นโทษ พ.ศ.2550 จำนวน 1,951 คน พ.ศ. 2551 จำนวน 3,067 คน และ พ.ศ. 2552 จำนวน 822 คน คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนจากระเบียบข้อมูลที่มีข้อมูลสำคัญครบถ้วน อันได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ข้อมูลฐานความผิดในครั้งแรก ข้อมูลวันพื้นโทษ จำนวน 335 ตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนของเด็กและเยาวชนไปตรวจสอบประวัติการถูกจับกุมตัวซ้ำๆ ภายหลังจากการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Database System : CDS) กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการตรวจสอบซ้ำจากฐานข้อมูลที่ได้ระบุไว้ว่ามีกรจับกุมตัวเด็กและเยาวชนดังกล่าวภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากถูกปล่อยตัวหรือไม่ ในฐานความผิดหลัก 3 ประเภท อันได้แก่ คดียาเสพติด คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ผลการตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำ ดังนี้

คดียาเสพติดมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 91 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 49.5 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 44.6 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 66 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 28.8 คดีอื่นๆ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ในภาพรวมแล้วมีกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนพื้นโทษจากศูนย์ฝึกอบรม เด็กและเยาวชนจำนวน 335 คน กลับมากระทำผิดซ้ำในช่วงระยะเวลา 3 ปี ร้อยละ 41.5 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่พ้นโทษจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน

ฐานความผิดที่กระทำผิดครั้งแรก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	พบกระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 3 ปี		พบกระทำผิดซ้ำเกินกว่าระยะเวลา 3 ปี		ไม่พบข้อมูลการกระทำผิดซ้ำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	91	45	49.5	2	2.2	44	48.4
2. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	166	74	44.6	6	3.6	86	51.8
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	66	19	28.8	4	6.1	43	65.2
4. คดีอื่นๆ	12	1	8.3	0	0.0	11	91.7
รวม	335	139	41.5	12	3.6	184	54.9

2.2 กรมราชทัณฑ์

จำนวนนักโทษกลุ่มตัวอย่างจากเรือนจำจากข้อมูลผู้กระทำผิดที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ พบว่ามีผู้กระทำผิดที่มีข้อมูลวันพ้นโทษ พ.ศ.2550 จำนวน 8,932 คน พ.ศ. 2551 จำนวน 8,417 คน และ พ.ศ. 2552 จำนวน 11,873 คน คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างข้อมูลนักโทษกลุ่มตัวอย่างจากเรือนจำจากระเบียบข้อมูลที่มีข้อมูลสำคัญครบถ้วน อันได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน ข้อมูลฐานความผิดในครั้งแรก ข้อมูลวันพ้นโทษ จำนวน 801 ตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลเลขประจำตัวประชาชนของกลุ่มตัวอย่างไปตรวจสอบประวัติการถูกจับกุมตัวซ้ำภายหลังจากการปล่อยตัวจากเรือนจำจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการตรวจสอบซ้ำจากฐานข้อมูลที่ได้รับไว้ว่ามีการจับกุมกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากถูกปล่อยตัวหรือไม่ ในฐานความผิดหลัก 3 ประเภท อันได้แก่ คดียาเสพติด คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ผลการตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำดังนี้

คดียาเสพติด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังจากออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 44.9 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 239 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังจากออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 32.6 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังจากออกจากโปรแกรมภายใน 3 ปี ร้อยละ 22.2 คดีอื่นๆ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 46 คน กลับมากระทำผิดซ้ำอีกครั้งหลังจากออกจากโปรแกรม

ภายใน 3 ปี ร้อยละ 21.7 ในภาพรวมแล้วมีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างจากเรือนจำ จำนวน 801 คน กลับมากระทำผิดซ้ำในช่วงระยะเวลา 3 ปี ร้อยละ 35.8

ตารางที่ 4 ผลการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรมราชทัณฑ์

ฐานความผิดที่กระทำผิดครั้งแรก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	พบกระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 3 ปี		พบกระทำผิดซ้ำเกินกว่าระยะเวลา 3 ปี		ไม่พบข้อมูลการกระทำผิดซ้ำ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	372	167	44.9	13	3.5	192	51.6
2. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	239	78	32.6	2	0.8	159	66.5
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	144	32	22.2	4	2.8	108	75.0
4. คดีอื่นๆ	46	10	21.7	2	4.3	34	73.9
รวม	801	287	35.8	21	2.6	493	61.5

2.3 กรมคุมประพฤติ

ในการดำเนินการวิเคราะห์การกระทำผิดซ้ำของกรมคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติได้มีการเก็บข้อมูลวิเคราะห์การกระทำผิดซ้ำเพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลของงานคุมประพฤติมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกรมคุมประพฤติได้ทำการประเมินการกระทำผิดซ้ำในช่วงระยะเวลาดังตั้งแต่นั้นมา พ.ศ.2547-2555 อย่างไรก็ดี การตรวจสอบข้อมูลกระทำผิดซ้ำดังกล่าวได้ดำเนินการในทุกข้อหาความผิดไม่ได้แยกเฉพาะสามฐานความผิดหลักเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำในรายงานวิจัยฉบับนี้

โดยกรมคุมประพฤติได้สนับสนุนข้อมูลการวิเคราะห์การกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นคุมประพฤติที่กรมคุมประพฤติดำเนินการระหว่างปี พ.ศ.2547-2555 ดังนี้ พ.ศ. 2547 – 2555 พบว่า กลุ่มตัวอย่างกลับมาก่อทำผิดซ้ำมากที่สุดใน พ.ศ. 2555 ร้อยละ 20.86 รองลงมา คือ พ.ศ. 2548 กระทำผิดซ้ำร้อยละ 18.20 และ พ.ศ.2554 กระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 17.83 ส่วน พ.ศ.ที่กระทำผิดซ้ำน้อยที่สุด คือ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 10.73 ดังแสดงในตารางที่ 5 (การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานคุมประพฤติประจำปีงบประมาณ 2551 สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมคุมประพฤติ)

ข้อมูลดังกล่าวไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อยู่ในระบบควบคุมหลัก (Control Institution) และไม่ปรากฏข้อมูลวันพ้นโทษ จึงทำให้คณะผู้วิจัยไม่สามารถนำข้อมูลไป

ตรวจสอบที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และไม่สามารถจัดทำอัตราการกระทำผิดซ้ำภายใน 6 เดือน, 1 ปี, 2 ปี และ 3 ปี ตามแนวทางที่ได้ดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่พ้นโทษจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และกลุ่มตัวอย่างจากเรือนจำของกรมราชทัณฑ์ได้ คงเป็นเพียงการวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำภายในภาพรวมเท่านั้น

อย่างไรก็ดี คณะผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์อัตราการกระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมหรือต่างกันได้อีก เนื่องจากข้อมูลผู้พ้นคุมประพฤติส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำที่ชัดเจน ซึ่งอาจทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมหรือต่างกันมีความคลาดเคลื่อนได้

ตารางที่ 5 ผลการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นคุมประพฤติระหว่างปี พ.ศ.2547 - 2555

พ.ศ.	ผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กระทำผิดซ้ำ (ร้อยละ)
2547	13.50
2548	18.20
2549	12.90
2550	15.30
2551	10.73
2552	14.20
2553	14.91
2554	17.83
2555	20.86

2. อัตราการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรมราชทัณฑ์ และกรมคุมประพฤติ

2.1 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากพ้นโทษ เด็กและเยาวชนกระทำผิดที่พ้นโทษจากศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนกลับมาก่อการกระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมในคดีอาชญากรรมมากที่สุด จำนวน 35 คน จากกลุ่มตัวอย่างในคดีอาชญากรรม ร้อยละ 38.5 รองลงมา คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 21.7 โดยกลุ่มตัวอย่างในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายกลับมาก่อการกระทำผิดซ้ำน้อยที่สุด เพียง 3 ราย ซึ่งเป็นการ

กระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา 2 ปี จากกลุ่มตัวอย่างในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 4.5 ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในฐานความผิดเดิม

ฐานความผิดที่ กระทำผิด ครั้งแรก	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง							
		6 เดือน		1 ปี		2 ปี		3 ปี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	91	12	13.2	18	19.8	26	28.6	35	38.5
2. คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	166	10	6.0	24	14.5	28	16.9	36	21.7
3. คดีประทุษร้าย ต่อชีวิตและร่างกาย	66	0	0.0	0	0.0	3	4.5	3	4.5

เมื่อตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมหรือฐานความผิดภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากพ้นโทษ ในคดียาเสพติดกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุด จำนวน 45 คน ร้อยละ 49.5 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นการกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐานยาเสพติดเช่นเดิม ร้อยละ 77.8

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินกลับมากระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 44.6 อย่างไรก็ตามก็เป็นผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมเพียง ร้อยละ 48.6 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.4 กลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นคดียาเสพติด

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย กลับมากระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 28.8 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่กลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมมีเพียงจำนวน 3 คน พบว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดใหม่จำนวน 16 คน หรือมากกว่า 5 เท่าของผู้ที่กลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิม ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรณีพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 ในฐานความผิดเดิมหรือต่างกัน

ฐานความผิดที่ กระทำผิด ครั้งแรก	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง							
		6 เดือน		1 ปี		2 ปี		3 ปี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	91	14	15.4	24	26.4	36	39.6	45	49.5
2. คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	166	18	10.8	45	27.1	56	33.7	74	44.6
3. คดีประทุษร้าย ต่อชีวิตและร่างกาย	66	2	3.0	10	15.2	14	21.2	19	28.8

2.2 กรณราษทัณฑ์

ภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากพ้นโทษ กลุ่มตัวอย่างกลับมากระทำผิดซ้ำ
 ในฐานความผิดเดิมในคดียาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 39.2 กลุ่มตัวอย่างความผิดประทุษร้ายต่อ
 ทรัพย์สินกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐานเดิม ร้อยละ 4.0 และพบกลุ่มตัวอย่างในคดีประทุษร้ายต่อ
 ชีวิตร่างกายกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐานเดิมเพียง 1 ราย ซึ่งเป็นการกระทำผิดซ้ำภายในระยะเวลา
 6 เดือนจากกลุ่มตัวอย่างในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 0.3 ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรณีราษทัณฑ์ในฐานความผิดเดิม

ฐานความผิดที่ กระทำผิด ครั้งแรก	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง							
		6 เดือน		1 ปี		2 ปี		3 ปี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดียาเสพติด	372	27	7.3	61	16.4	108	29.0	146	39.2
2. คดีประทุษร้าย ต่อทรัพย์สิน	239	8	2.2	11	3.0	14	3.8	15	4.0
3. คดีประทุษร้าย ต่อชีวิตและร่างกาย	144	1	0.3	1	0.3	1	0.3	1	0.3

เมื่อตรวจสอบการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากเรือนจำที่กลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมหรือฐานความผิดอื่นก็ได้ ภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากพ้นโทษ กลุ่มตัวอย่างในคดีอาศัพติดกลับมากระทำผิดซ้ำมากที่สุด ร้อยละ 44.6 โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นการกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดฐานอาศัพติดเช่นเดิม ร้อยละ 87.4

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์กลับมากระทำผิดซ้ำร้อยละ 32.6 องค์กรที่ดีเป็นผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมเพียงเล็กน้อยเพียง ร้อยละ 4.0 ส่วนใหญ่เป็นการกลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นคดีอาศัพติดร้อยละ 83.3

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย กลับมากระทำผิดซ้ำ ร้อยละ 22.2 เมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างที่กลับมากระทำผิดซ้ำในฐานความผิดเดิมมีเพียงจำนวน 1 คน เท่านั้น พบว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้กระทำผิดซ้ำในฐานความผิดใหม่ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นคดีอาศัพติด ร้อยละ 96.9 ของกลุ่มตัวอย่างคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่กลับมากระทำผิดซ้ำทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างจากกรมราชทัณฑ์ในฐานความผิดเดิมหรือต่างกัน

ฐานความผิดที่กระทำผิดครั้งแรก	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่าง							
		6 เดือน		1 ปี		2 ปี		3 ปี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. คดีอาศัพติด	372	30	8.1	68	18.3	124	33.3	167	44.9
2. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	239	18	4.8	41	11.0	62	16.7	78	32.6
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย	144	6	1.6	16	4.3	27	7.3	32	22.2

2.3 กรมคุมประพฤติ ในการจัดช่วงระยะเวลาการกระทำผิดซ้ำโดยกรมคุมประพฤติ เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากกรมคุมประพฤติที่ส่งให้กับคณะผู้วิจัยนั้น ไม่มีเลข 13 หลักของบัตรประจำตัวประชาชน และไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อยู่ในระบบควบคุมหลัก (Control Institution) ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลการกระทำผิดตามแนวทางที่ดำเนินการกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. การบันทึกและการจัดเก็บข้อมูล

การบันทึกประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิด การจัดเก็บฐานข้อมูลของภาครัฐของผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ต่างหน่วยงานกันยังมีความเชื่อมโยงกันค่อนข้างน้อย โดยจะมีการบันทึกและการจัดเก็บเป็นไปตามความต้องการของหน่วยงาน และมักเกิดความซ้ำซ้อน และขาดข้อมูลที่สำคัญที่จำเป็น นอกจากนี้ยังขาดการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแหล่งที่มาหรือบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อาจให้ข้อมูลไม่ตรงกับความเป็นจริง สิ่งเหล่านี้ส่งผลทำให้การนำข้อมูลไปวิเคราะห์และการนำประยุกต์ใช้ในเชิงบริหารจัดการเพื่อวางแผน นโยบาย และกำหนดยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างไร้ทิศทาง ทำให้การกำหนดโครงการ โปรแกรม กิจกรรมต่างๆ และการพัฒนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนากิจกรรมการพัฒนาพหุคูณของผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ขาดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับชาวต่างชาติที่กระทำความผิด หรือชาวต่างชาติที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ในประเทศไทย ยังพบค่อนข้างน้อยมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของชาวต่างชาติ และควรที่จะศึกษาและติดตามผลมาตรการการผลักดัน หรือส่งตัวกลับประเทศ ว่ารัฐควรที่จะกำหนดกรอบมาตรการการผลักดัน หรือส่งตัวกลับประเทศนั้นอย่างไร และการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวได้ผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด ว่าชาวต่างชาติลักลอบกลับเข้ามากระทำความผิดซ้ำอีกหรือไม่ทางช่องทางใด เพื่อที่จะปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการการป้องกันทั้งเชิงรุกและเชิงรับ และเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

ดังนั้น แต่ละหน่วยงานควรประชุมสัมมนาตกลงกันถึง ความจำเป็นของชนิดของข้อมูลส่วนบุคคลที่สำคัญ เพื่อกำหนด ออกแบบ สร้างมาตรฐานในการบันทึกข้อมูล และสร้างระบบการจัดเก็บ โปรแกรมทางสารสนเทศที่สามารถประยุกต์ใช้และรองรับสำหรับข้อมูลขนาดใหญ่จำนวนมากๆ สำหรับอนาคต เช่น ข้อมูลส่วนบุคคลอะไรบ้างที่ควรจัดเก็บบ้าง ทำให้แต่ละองค์กรจะออกแบบการจัดข้อมูลส่วนบุคคลแตกต่างกัน ด้วยโปรแกรมการจัดเก็บที่แตกต่างกัน ดังนั้นแต่ละองค์กรควรมีการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลร่วมกันเพื่อให้เกิดความสะดวกกับการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการวิเคราะห์ข้อมูลสำคัญที่แต่ละองค์กรจะต้องนำไปวางแผนกำหนดคนนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตัวอย่าง ข้อหาบางประเภท เช่น ยาเสพติด ทำร้ายร่างกาย คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน บางหน่วยงานมีการเพิ่มหรือระบุนความผิดประเภทเหตุโทษเข้ามาด้วย ดังนั้นหน่วยงานควรมีข้อตกลงร่วมกันในการกำหนดโทษ หรือการบันทึกการกระทำผิดควรมีการนำกฎหมายอาญามาอ้างอิง

2. การศึกษาพัฒนาระบบสารสนเทศและจัดตั้งหรือพัฒนาเพื่อเป็นหน่วยงานกลางเพื่อตรวจสอบ ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม

ควรมีการศึกษาระบบการสารสนเทศ เทคโนโลยีที่นำมาใช้ของกระบวนการยุติธรรมของต่างประเทศมาเปรียบเทียบกับประเทศไทย ว่าควรมีพัฒนาระบบการสารสนเทศของกระบวนการยุติธรรมของไทยเป็นไปในทิศทางใดอย่างเหมาะสม โดยอาจมีการพัฒนาหน่วยงานหรือจัดตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบระบบการเก็บสถิติเกี่ยวกับข้อมูลผู้กระทำความผิด และกำหนดให้เป็นหน่วยงานกลาง ที่เข้ามาตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลที่บันทึกอยู่ตามหน่วยงานต่างๆ ในกระทรวงยุติธรรม โดยเชื่อมโยงฐานข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกัน และรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ในเชิงลึก เพื่อศึกษาทำความเข้าใจ สถานภาพ แนวโน้มของสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมการกระทำความผิดของบุคคลผู้กระทำความผิด หรือการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรมการปรับปรุงพฤติกรรมนิสัยของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาพรวม อย่างเป็นระบบ ว่ามีลักษณะอย่างไรที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์การกระทำผิดซ้ำ และผลของปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้จะส่งผลกระทบต่อสังคมต่อไปอย่างไร แล้วนำผลการศึกษาวิเคราะห์นำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงบวกเพื่อแนวทางในการกำหนดแนวนโยบาย ยุทธศาสตร์ของกระบวนการยุติธรรมอย่างถูกต้อง โดยตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา หรือไม่ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบกับองค์การและเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านการบริหารจัดการ

1) การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารของหน่วยงาน และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ทำให้การบริหารงานขาดความต่อเนื่อง ส่งผลทำให้หน่วยงานการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลทางสถิติ ขาดการตรวจสอบความถูกต้อง ส่งผลถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูล และการนำไปใช้ในอนาคต

2) ผู้บริหารควรให้ความสำคัญการประเมินผล การทบทวนโปรแกรมการปรับปรุงพฤติกรรมนิสัย โดยอาศัยฐานข้อมูลผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา แล้วนำมาปรับแผนยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับปรากฏการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมการปรับปรุงพฤติกรรมนิสัย หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างจริงจัง และเป็นไปโดยสอดคล้องกับสถานการณ์การกระทำผิดซ้ำของผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา โดยเน้นการประเมินผลเชิงพฤติกรรมของผู้ที่เคยตกเป็นเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาเพื่อให้ได้คืนดีกลับสู่สังคม

ตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2540 ผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานควรที่ระมัดระวัง เรื่องการเปิดเผยข้อมูลการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานตนเอง รวมไปถึงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ที่อาจทำให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่เคยตกเป็น ผู้ต้องหาคดีอาญา ในอีกทางหนึ่งผู้บริหารควรที่จะให้ความสำคัญของการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ สูงสุด กับการพัฒนาปรับปรุงฐานข้อมูลและการเชื่อมข้อมูลมาใช้ประโยชน์กับกระบวนการยุติธรรม และสังคมไทย เพื่อศึกษา พัฒนาปรับปรุงแนวทางการประเมินผล และปรับปรุงการปฏิบัติงานการ ปรับปรุงพฤติกรรมของผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาต่อไป

4. ข้อจำกัดปัญหาอุปสรรค

1) หน่วยงานกระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จดบันทึกข้อมูล เกี่ยวกับผู้กระทำผิดมักไม่ครบถ้วน การพิมพ์บันทึกอาจผิดพลาดได้ หรือไม่ตรงกับข้อมูลที่แท้จริง ทำให้การนำข้อมูลมาใช้ในเชิงวิเคราะห์ทำได้ค่อนข้างยาก และอาจไม่ได้ข้อมูลที่ชัดเจน

2) การเข้าถึงข้อมูลทำได้ยาก หากไม่ใช่เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ทำงานเกี่ยวข้องกัน อาจไม่สามารถเข้าถึงตัวข้อมูลพื้นฐานผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาของหน่วยงานได้

3) คดีที่เกิดขึ้นเรื่องเดียวกัน ต่างหน่วยงานกันต่างมีรูปแบบของการให้ลำดับของ เลขด้วยนิยามของการนับเลขคดีเดียวกันที่แตกต่างกัน เช่น ตำรวจ จะใช้เลขคดีอาญาเป็นหลัก ส่วน หน่วยงานอื่นๆ เช่น ศาล กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต่างจะ มีการให้ลำดับเลขที่มีความแตกต่างกันออกไป ผลของความแตกต่างนี้ ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของ ข้อมูลในการบันทึก การจัดเก็บ และความเชื่อมโยงของข้อมูลเมื่อผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ต้องเปลี่ยนหน่วยงานในการควบคุมพฤติกรรม เช่น เด็กเป็นผู้ที่เคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา แต่ต้องจดบันทึกข้อมูลใหม่ เมื่อเป็นผู้ใหญ่ตามกฎหมาย ข้อมูลต่างหน่วยงานกัน ไม่อาจจะเชื่อมโยง กันได้นอกจากนี้แล้วยังสิ้นเปลืองงบประมาณ เกิดความยากที่จะประมวลผลหรือไม่สะดวกที่จะ นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาว่าเด็กเยาวชนที่กระทำความผิดอยู่ในระบบหรือนอกระบบการศึกษา
2. ควรศึกษาอาชญากรรมที่เกิดจากชาวต่างชาติ หรือการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง อาชญากรรมข้ามชาติ มาประกอบการวิเคราะห์สภาพอาชญากรรมในสังคมไทย ว่ามีผลกระทบต่อ สภาพอาชญากรรมในสังคม และส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำหรือไม่ และนโยบายของรัฐในการ

ลงโทษ หรือแก้ไขพฤติกรรมเหล่านี้ได้อย่างไร อาทิ การส่งกลับไปยังประเทศ และการกลับเข้าสู่ประเทศไทยเพื่อกระทำความผิดซ้ำอีก

3. ควรทำการถอดบทเรียนของหน่วยงานที่ทำการจัดเก็บระบบฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำในแต่ละหน่วยงาน เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการจัดเก็บฐานข้อมูลผู้กระทำผิดซ้ำ และเชื่อมโยงข้อมูลให้สามารถเข้าถึงกันได้

เอกสารอ้างอิง

กองแผนงานและสารสนเทศ กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม (2547). **โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานคุมประพฤติ ปี พ.ศ. 2547**. กรุงเทพฯ : กรมคุมประพฤติ.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ. (2553). **การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในประเทศไทย : แนวทางการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา, คณาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์** มหาวิทยาลัยมหิดล สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.